

Tiltalte skulle straffes for besiddelse og udbredelse af AI-genereret seksuelt materiale med personer under 18 år

Sag 98/2025

Dom afsagt den 15. oktober 2026

Tiltalte
mod

Anklagemyndigheden

Ved fastsættelse af straf for udbredelse af AI-genereret seksuelt materiale af personer under 18 år skal der ikke tages hensyn til, om personerne må formodes at være fiktive

Tiltalte blev ved landsrettens dom fundet skyldig i overtrædelse af den dagældende straffelovs § 235, stk. 1 og 2, ved at have udbredt og været i besiddelse af seksuelt materiale med personer under 18 år. Straffen blev fastsat til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Tiltalte havde fremstillet materialet ved hjælp af kunstig intelligens (AI), og han gjorde gældende, at han skulle frifindes, fordi straffelovens § 235, stk. 1 og 2, efter hans opfattelse ikke omfattede seksuelt materiale med personer under 18 år, når personerne var fiktive.

Højesteret skulle derfor tage stilling til, om Tiltalte med rette blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2. Hvis der ikke skulle ske frifindelse, skulle Højesteret også tage stilling til straffastsættelsen.

Højesteret fastslog, at straffelovens § 235, stk. 1 og 2, som forudsat i forarbejderne omfatter seksuelt materiale i form af visuelle gengivelser af personer under 18 år, også når gengivelsen er fremstillet ved hjælp af f.eks. AI, og selv om personerne må formodes at være fiktive, hvis fremstillingerne fremtræder på samme eller tilnærmelsesvis samme måde som fotografier og lignende.

På denne baggrund tiltrådte Højesteret, at Tiltalte var fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2.

Højesteret udtalte, at der ved fastsættelse af straffen for besiddelse og udbredelse af seksuelt materiale med personer under 18 år ikke skal tages hensyn til, om personerne må formodes at være fiktive.

Om den konkrete sag bemærkede Højesteret, at Tiltalte var fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2, ved at have været i besiddelse af seksuelt materiale med personer under 18 år i form af mere end 36.000 billeder og ved at have udbredt materialet i meget betydeligt omfang, delvist med fortjeneste for øje. Mere end 12.500 af billederne fremstillede seksuelle aktiviteter (kategori 2), medens 113 billeder fremstiller særligt grove seksuelle forhold (kategori 3).

Henset til antallet af billeder og billedernes indhold samt til, at der havde været tale om systematisk udbredelse, tiltrådte Højesteret, at forholdet måtte anses for at være begået under særligt skærpende omstændigheder. At der blandt billederne måtte være et betydeligt antal dubletter, ændrede ikke herpå.

Højesteret fastslog herefter, at der ikke var grundlag for at ændre fængselsstraffen på 1 år og 6 måneder, som landsretten havde fastsat efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder.